



אותך אבקש

מסילות למבקשי ה' בדרכי העבודה העולה בית קל
במשנתו של הרה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א
פר' בלק | גיליון 30 | שנה ב'

לעורר ליבי

הנאמן רבי דוד מרגלית שליט"א

האוצר כבר אצלך רק תשתמש בו

העצה המובטחת לזכות לכל טוב | מה התפקיש אצל בלעם שלא הצליח לקבל את עם ישראל רח"ל | בשביל זה התקשרתי אליך כדי שתשלח אותי לקב"ה?! | האוצר נמצא אצל כל אחד אך לדעת מהאוצר צריך להגיע לצדיק.

ואכן מצא שם אוצר, וסיים רבינו שהאוצר נמצא אצל כל אחד בביתו אך כדי לדעת מהאוצר צריך לנסוע לצדיק שיגלה לו על האוצר שטמון אצלו.

האוצר נמצא אצלנו, הפה הוא הכלי לכל ההשפעות, תתחיל להשתמש בו לצייר האור לטובה, קבע עצמך כל יום להתבודדות להשיח את כל לבך לפני בוראך אהובך, ואז טוב לך כל הימים בזה ובבא. כי קרוב אליך הדבר מאוד בפיך ובלבבך לעשותו...

יה"ר שנזכה.

ערוך, הוא מתחיל להוכיחו 'למה לא הגעת לשם וכו' מה שרק מרחק את הבן יותר, כל הבעיה היא שהוא לא מצליח להוציא את המילים מהפה, וגם כשהוא כן מוציא זה לא בצורה הנכונה.

אמרתי לו את מה שמוכא בקדמונים על הפסוק שפכי כמים לבך (איכה פרק ב' י"ט) שזה ר"ת שכל, מי שיש לו שכל יודע ומבין שכלל דבר יש רק כתובת אחת, הקב"ה. אליו לבד יש לפנות ואין אחר זולתו שיכול לעזור לו, וכלול אחר גם שהאדם בעצמו לא יכול לעזור לעצמו, רק הקב"ה לבד, ורק אליו יש לפנות על כל צער ומכאוב. ונקודה משעשעת אך מכאיבה עם היהודי הנ"ל הייתה, כשהתחלתי להגיד לו שכנראה הפתרון שלו זה פשוט לספר את זה לקב"ה כמו שהוא מספר את זה לי עם כל הצבעים החיים, ההוא התעצבן עלי וצרח, 'וכי בשביל זה התקשרתי אליך כדי שתשלח אותי להקב"ה...' וניתק את הטלפון.

נזכרתי בגמ' בב"ב קט"ז ע"א דרש ר' פנחס בר חמא כל שיש לו חולה בתוך ביתו ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים שגא' חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה. והנימוקי יוסף מביא במקום, "דמנהג זה בצרפת, כל מי שיש לו חולה מבקש פני הרב התופס ישיבה שיברך אותו".

וידוע מה שפירשו אנשי שלומינו על זה שהכוונה שילך אצל חכם, והחכם מלמדו להתפלל ואין להתפלל וכו', וכמשל הידוע שכותב רבינו (כוכבי אור) על אחד שחלם שתחת הגשר בווינה יש אוצר, והלך לשם והתחיל לחפש, מצאו שוטר וצחק ממנו באמרו שגם הוא חלם שבמחסן של יהודי פלוני ופלוני יש אוצר וכי אלק עד לשם?! והיהודי שומע שהוא מזכיר את כתובתו שלו עצמו, הוא חזר לביתו

רח"ל, ובלעם היה רוצה להמשיך האור ולציירו בפיו שהיה פגום אך לא הצליח כיוון שאז ירד האור מצויר כבר לטובה, וזה מה שאמר בלעם 'נהנה ברכ לקחת' בקמ"ץ 'וברך ולא השיבנו' בצירי, דהיינו שהאור הפשוט (שהוא קמ"ץ וסתים בלי ציור) היה כבר מצויר לטובה. (עיי' שם כל העניין, ובמה נשלם הכלי שהוא הפה ולהיפך חלילה במה נפגם הכלי).

הפה הוא הכלי לכל דבר בכלל

מבין דבריו הבנתי שהאבא חפץ באמת אך טובת בנו, אך הבעיה שהוא פשוט לא מצליח לדבר איתו,

ובקדושה בפרט, לפעמים האדם רוצה הרבה דברים, הוא רוצה התמדה, הוא רוצה יותר שקיעות בתורה, הוא רוצה ירא"ש, הוא רוצה להתגבר על היצ"ר, הוא רוצה הרבה דברים טובים, אבל הוא לא מוציא את זה מהפה, אין את הכלי שיצייר אצלו האור לטובה.

ובעניין זה אספר, לפני כמה ימים קיבלתי טלפון מיהודי מבוגר שבנו בן השבע עשרה שנה ניתק איתו קשר, וכמה שהוא מנסה לדבר עם בנו ולדווב אותו זה לא מצליח לו. מבין דבריו הבנתי שהאבא חפץ באמת אך טובת בנו, אך הבעיה שהוא פשוט לא מצליח לדבר איתו, כך שגם כשהוא כבר מנסה לדבר אליו מרוב שהוא לא

כלל חסידי ברסלב מציינים שבת זו כ'שבת שפכי'. שבת שכולה חיזוק והתחדשות בעצה הנוראה של התבודדות, ואכן ראוי לייחד שבת מיוחדת להתחדשות בעצה קדושה זו, שכן אם כל העצות של רביה"ק יקרות ונצרכות לכל אחד ואחד הרי שעצה זו היא העצה הכללית שבכל העצות, הבריוח התיכון בכל עבודת ה', ועליה סובבים כל העצות בפרט, וכל עבודת ה' בכלל. וכבר מובטחני שאם רק נהיה חזקים בדבר זה, להרבות בתפילה ותחנונים בכל מצב שהוא נזכה בוודאי לכל מה שאנו צריכים לזכות, לכל מה שלב יהודי חפץ ומשתוקק לזכות בעבודת ה', ולנצח המלחמה בזה העולם בשלימות.

ואכן, אשרינו ומה טוב חלקנו, ועל עצה זו בלבד מלא פינו שירה והודאה, ואילו לא זכינו רק לעצת העצות זו דינו, באשר שדרכו אפשר להיות איש כשר באמת, ולזכות לכל מה שרוצים לזכות, התמדה, רציפות, תפילה, מידות, וכן להינצל ממה שכל אחד צריך להינצל. וגם בכל תהלוכות החיים, כל מה שרוצים וצריכים, אפשר וצריך לבקש מלפניו ית', לפרש שיחתנו כבן אל אב, כמו 'לפני חבר טוב אמיתי' (כלשון רביה"ק), לספר לו את כל הלבטים והספקות, הצדדים והמבוכות, הקשיים והרצונות, המשברים והמזוקות.

הקב"ה מלא רחמים, ורוצה למלאות כל מבוקשו רק נשאר לנו לפתוח את הפה ולבקש. כפי שמוכא בתורה ל"ו, שם מגלה לנו רביה"ק דבר מבהיל על עניין זה. ותמצית העניין המבואר שם הוא, שמפי עליון לא תצא הטובות והרעות, מלמעלה יורד כל הזמן אור פשוט, וכפי הכלי שמקבל האור כך נצטייר הכלי, אם הכלי הוא שלם נצטייר לטובה ואם הכלי הוא פגום נצטייר לרעה

פרנס הגיליון

יעמדו על הברכה ידידנו היקרים, ראשונים לכל דבר קדושה, שבנדבת לבם הטוב לקחו לעצמם מקח טוב לזכות בכל הזכויות האדירות של גיליון נכבד זה,

והרימו תרומות ידים הנדיבה להוצאות קמרוכות ה"ה משפחת נלדברני הנכבדה לחסיו של ראש משפחת

רבי הלל ב"ר משה רחמי שביח"ט נלדברני נ"ל לזמן יום השנה הראשון ר"א תשנ"ו

יהא רעווא שבזכות זיכוי הרבים יזכו לכל טוב ברוחניות וגשמיות, ויתמלאו כל משאלות לבם לטובה,

וזכותו של אביהם יעמוד להם למליץ יושר בזה ובבא, בגאולת עולמים במהרה אמן.

להתחדש ולהתחזק בכל רגע נתון בעבודת ה' ויראתו, בכל תחום שהוא.

ק"ו נכספה'.

הקו של בני הישיבות! 03.50.111.06

קריית בני הישיבות באומן...

המתחם הענקי, ההכנות הקדחתניות, כרטיסים מסובסדים לב- חורים ואברכים שמגיעים לראשונה, המניין היחודי נוסח אשכנז, לכל הפרטים והעדכונים לקראת הקיבוץ הענק של ציבור בני הישיבות בראש השנה הבעל"ט.

מה שלא באמת מפחיד...

'סודות התורה' רבנו מסביר את הכול בצורה הברורה ביותר בוא ונראה את זה יחד, חיים ניגש לאחד הפינות שלף משם כך קטן של ליקוטי מוהר"ן וקרא מתוכו...



מי שרוצה לטעום טעם 'אור הגנוז'... צריך להעלות מידת היראה לשורשה. ובמה מעלין את היראה? בבחינת 'משפט', כמו שכתוב "מלך במשפט יעמיד ארץ" וארץ הוא בחינת יראה כמו שכתוב "ארץ יראה" היינו שישפוט כל עסקיו, כמו שכתוב "יכלכל דבריו במשפט" היינו שישפוט וידין בעצמו כל עסקיו. ובזה יסיר מעליו כל הפחדים, ויעלה בחינת יראה ברה ונקייה, ותשאר אך "יראת השם" ולא יראה אחרת. כי כשאין אדם דן ושופט את עצמו, אזי דנין ושופטין אותו למעלה, כי אם 'אין דין למטה' - יש דין למעלה, וכששופטין את האדם במשפט דלעילא, אזי הדין נתלבש בכל הדברים, וכל הדברים נעשים שלוחים למקום לעשות בזה האיש משפט כתוב, כמו שאמרו חז"ל "למשפטיך עמדו" אזי "הכל עבדיך" לעשות דין בזה האדם, אבל כששופט את עצמו וכשיש דין למטה - אין דין למעלה ואין היראה מתלבש בשום דבר לעורר האדם כי הוא בעצמו נתעורר. וזהו 'ושם דרך' - מי ששם אורחותיו היינו ששופט אורחותיו, כמו שכתוב "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם" ע"י זה 'אראנו בישע' א-לוקים זה בחינת יראה, כמו שכתוב "את ירא" היינו בחינת יראה עולה מהקליפה ומהאומות ע"י משפט, כי מתחילה היה נתלבש בקליפה, וזהו שהאדם מפחד מאיזה דבר 'משר או מגנבים' ושאר פחדים, זה הוא שהיראה נתלבש בזה הדבר, כי אם לא היה נתלבש היראה בזה הדבר לא היה כח בזה הדבר להפחיד האדם...

[לק"מ קמא טו.]



הם סיימו לקרוא יחד את הקטע ופתאום הם שמו לב שהם נשארו שם לבד, הם התקדמו לכיוון היציאה תוך כדי שמושי חיים שקוע בהרהורים, וחיים שכאילו קרא את מחשבותיו הגיב לו בטפיחה לו על השכם, זה נכון שזה מאוד קשה למצוא זמן לשבת לבד עם עצמך, ולתת דין וחשבון לפני ה' מידי יום ביומו, אבל תראה לאיזה דברים נפלאים זוכים ע"י זה, ממש כאילו לך לנסות את זה, היה אחד שעשה את זה בתמידות והוא סיכם את זה בארבעה מילים בודדות שאומרות הכול "טעמו וראו כי טוב ה'..."

ואין שום סיבה שבגללה יצאנו מהמיטות בשעת בוקר מוקדמת שכזו! חיים לא נבהל כלל מצרור הקושיות שמושי 'הנחית' עליו והשיב לו בסבלנות, אני יסביר לך 'בדיוק' למה התכוונתי בכך שהסכמתי איתך שהמלחמה זה דבר מפחיד, רק לפני זה אני רוצה להקדים 'נקודה חשובה', כשמדברים על 'פחד' צריך לדעת שהפחד ביסודו הוא דבר טוב ותכונה נפלאה ונצרכת שה' הטביע בבריאה, השאלה היא רק איך משתמשים בו, פחד 'מבשר ודם' 'מטילים' או

זה נכון שזה מאוד קשה למצוא זמן לשבת לבד עם עצמך, ולתת דין וחשבון לפני ה' מידי יום ביומו, אבל תראה לאיזה דברים נפלאים זוכים ע"י זה.

כל מיני 'מזיקים למיניהם' זה דבר לא טוב, מכיוון שבאמת שום דבר לא יכול להזיק לנו מבלי שה' יחליט על כך. נכון שאנחנו מצווים לעשות 'השתדלות' אבל זה לא אומר שאנחנו צריכים לפחד, מה שבאמת צריך להפחיד אותנו זה אך ורק לחטוא או לעבור על רצון ה' ח"ו, וכלשוננו הזהב של רבנו הק' אם יש לנו פחד מדברים אחרים חוץ מה' יתברך, כנראה ש'מידת היראה' נפלה ואנחנו צריכים להחזיר אותה למקומה, וכך נהיה רגועים ושלווים גם בזמן שאנחנו מוקפים מסביב בכל מיני סכנות ואיומים.

אני בכלל לא מבין מה אתה רוצה לומר בכל הדיבורים היפים האלו! קטע אותו מושי באמצע, 'תכלס' איך אפשר בכלל לנווט את הפחד ולקחת אותו למקום הנכון? הרי זה דבר שכמעט אי אפשר לשלוט עליו...

אתה שואל טוב מאוד! וגם לזה רבנו הק' מביא פתרון, בתורה טו' בליק"מ שם רבנו מדבר על מי שרוצה לזכות שיתגלו לו

היה זה בשעת לילה מאוחרת, בני הישיבה עלו על יצועם מזה זמן רב, הפנימייה כבר התעטפה בדממה מוחלטת, כולם היו שקועים בשינה עמוקה כולם.. חוץ מאחד... היה זה מושי מוועד ג' שהתערערת והאזעקות שנשמעו בתחילת הלילה טרדו את מנוחתו ללא הרף, כבר כמה לילות שהוא לא ישן בשלווה והוא מתהפך במיטתו בחוסר מנוחה, הדי הפיצוצים ולשונוות האש ששוטטו מעליו בימים האחרונים בזמן שהוא רץ בבהלה למרחב המוגן שנמצא בקצה השני של הקמפוס, יחד עם תמונות הזוועה של החורבן וההרס אותם זרעו הפגזים האיראנים הוסיפו חרדה על חרדתו. וכך מידי לילה היו תוקפים אותו נדודי שינה, עד שהעייפות הייתה מכריעה אותו וגם הוא הצטרף למעגל הישנים...



אוהוואוואו.....אוהוואוואו..... השעה הייתה ארבע לפנות בוקר בזמן שקולם של הצופרים הרעיש בקולניות, מבשר בקול ביעותים על האיום הקרב ובא, בני הישיבה קמו ממיטותיהם בבהלה נסים מחדרי הפנימייה אל עבר 'המרחבים המוגנים' ששכנו בפאתי הקמפוס, האמיצים שבהם הרשו לעצמם להשתהות מעט ולהביט אל עבר השמים הזוהרים ולצפות בירוסים שנראו היטב בחשכת הלילה, גם מושי היה בין הרצים, כבר בשנייה הראשונה שקולה של האזעקה נשמעה לאוזניו הוא קפץ בבעתה והיה מהראשונים שהגיעו למקלט, הוא הצטנף בפינה באימה וייחל בכל ליבו שהפיצוצים המחרידים כבר יגמרו והוא יוכל להירגע מעט, לפחות עד האזעקה הבאה...



היי.. מה נשמע?! שאל אותו חיים בחיבה תוך כדי שהוא מניח יד מרגיעה על כתפו, אההה.. ב"ה הכל בסדר.. קצת מפחיד כל העסק הזה של המלחמה... אתה ממש צודק! זה באמת מפחיד כל המלחמה הזו השיב לו חיים בהזדהות, מושי שמח מאוד לשמוע שיש עוד מישהו שחושב כמוהו על המצב, אך ככל שהוא התעמק יותר בפניו של חיים הוא ראה בדיוק את ההפך, עיניו שידרו ביטחון יוצא דופן ושלווה מיוחדת הייתה נסוכה עליהם, מושי לא הסתיר את תמיהתו רגע אחד...

אני לא מבין! מצד אחד אתה אומר שהמלחמה זה סיבה טובה לפחד, ומצד שני אני לא רואה עליך שום פחד כל שהוא, אדרבה אתה נראה דווקא מאוד רגוע ושלו, כאילו אנחנו לא נמצאים 'במקלט' עכשיו,

נפשי בשאלתי

ליבון ובירור ענינים בעבודת ה

שאלה:

שלום וברכה!

רציתי לשאול, כבחור מקורב התחלתי לאחרונה לקיים את עצת ההתבודדות, אני יוצא למקום שקט אך שם אני מרגיש כאילו הפה נסתם ואין לי מה לדבר. ואחרי קצת זמן אני מתייאש וחוזר עם תחושה של ריקנות, מה אפשר לעשות כדי שההתבודדות תהיה יותר פורה ומחיה. אשמח אם תאירו את עיני בעניין זה.

תשובת אחד מחשובי התלמודי חכמים שליט"א:

מדברך משמע שהינך יוצא מנקודת הנחה שההתבודדות חייבת להיות "יותר פורה ומחיה". עד כדי כך שתחושת הריקנות והייאוש מחוסר ה'הצלחה', נתפסים אצלך כנכונים, גם אם כואבים.

והנה, גם לו היו דברים אלו נכונים, זו הייתה טעות לחוש ריקנות וייאוש. הרי כידוע "ההתבודדות הוא מעלה עליינה וגדולה מן הכל" (ליקוטי מוהר"ן) תניינא סי' כ"ה, וזו תהיה יומרה תמוהה מצידנו לצפות לזכות להעפיל לפסגת המעלות כל כך מהר. וכידוע "לית רעותא טבא דאיתאבד", וכל מאמץ ורצון טוב מתקבצים ובונים את עולם הקדושה, גם כשנדמה שאיננו מצליחים כלל לממש את שאיפותינו חלילה.

בנוסף, חשוב לדעת שקיום עצותיו של רבינו הינו דבר קשה במיוחד, גם אם העצה עצמה נדמית כפשוטה, כמבואר ב'שיחות הר"ן סי' קפ"ה:

"ואמר בפרוש בזה הלשון כל הנהגה והנהגה שאני מצוה לעשות הוא סגולה, ותקון ומועיל על מה שעבר, ועל העתיד, ולאחר ההסתלקות של האדם, ולימות המשיח, ולתחיית המתים, ולעתידי לבוא. וכל מה שאני לעשות, אפילו היה נראה דבר קל ופשוט מאד היה כבד מאד על האדם לעשות, והיה מנח עליו כל מיני כבדות והיו עליו כמה וכמה מניעות, אף על פי שהדבר היה דבר פשוט ואילו לא היה מצוה רבנו וזכרנו לברכה לעשות אותו הדבר, רק האדם היה רוצה לעשות זאת מעצמו, היה קל עליו מאד לעשות. אבל כשאני רבנו וזכרנו לברכה לעשותו היה כבד מאד. אבל אף על פי כן היו אנשים שלו מקיימים דבריו תמיד כי ידעו מזה שדבריו שהוא מצוה כבד מאד לעשותו והיו מקריחים עצמם מאד מאד לקיים דבריו ודקא, והיו מתחננים ומבקשים מאד מהשם יתברך על זה שיעזר אותם לקיים דברי הנהגותיו הקדושים. והשם יתברך עזרם על זה. ושמעתי מפיו הקדוש בפרוש שאמר: כל מה שאני מצוה לעשות הוא כבד מאד לעשות וכו' ומי שצוה להתקרב אליו היה רואה קצת מעין זה, וכו', וגם עכשיו עדין מנח כל מיני כבדות ללמוד ספריו הקדושים ויש עליהם כמה מניעות אפילו מי שצוה לידע מרבנו וזכרנו לברכה, ורוצה ללמוד אותם יש לו כבדות גדול ומניעות רבות מאד כידוע בחוש לני, וגם עדין האור נעלם ונסתר".



אך האמת היא שהבהלה ורפיון הידיים שתוקפים אותך כשפיך וליבך נסתמים הינם טעות גדולה. לא נוכל במסגרת קצרה זו להקיף את המון העצות והזוויות שמעניק רבינו להתבודדות (וכבר נלקטו בספר 'השתפכות הנפש'), שחלק גדול מהם נוגע

בתחושת הקושי לדבר, כפי שתיארת.

אך את זה אוכל ליעצך שמסתמא הינך זוכה ללכת עם תורה בליקוטי מוהר"ן, ונכון יהיה שתבקש ותמצא בתוך התורה שבה אתה עוסק את הדרך לתפילה הקשורה לליבך בעת הזאת, ואת העצות לשחרור הפה והלב. ולא רק דרכים והדרכות תוציא משם, אלא גם את עצם התפילה וההתבודדות תוכל לינוק מהתורה שבה אתה עוסק, וכמו שכתב מוהר"ן בהקדמת ספר 'ליקוטי תפילות': "ומי שזוכה לעסוק בזה, לעשות מהתורות תפילות כנוכר לעיל, בוודאי יוכל תמיד לפרש שיחתו לפני השם יתברך, ואת כל אשר עם לבבו ישיח על ידי כל תורה ותורה", עיין שם בדבריו המתוקים.



בשורות שנותרו, ניגע בנקודה אחת חשובה.

במקרים רבים השתיקה נצרכת כחלק מתהליך ההתבודדות. וכך כתב בליקוטי הלכות' הלכות גולה ה', אות כ"ד: "וזה בחינת חש"ל, בחינת חש מל שדךשו רבותינו זכרונם לברכה (חגיגה י"ד ע"ב) לשון שתיקה ודבור, בחינת עתים חשות עתים ממללות. הינו שעקר תקון הדבור הוא על ידי שחשים ושותקין תחלה קאלם לא יפתח פיו רק משתוקקין ברצון חזק לה' יתברך ומרחמין על עצמו ברחמנות גדול פאשר כל אחד יודע בנפשו גדל הרחמנות שעליו בכל עת, ועל ידי זה דקא נתעוררין רחמי ה' יתברך עד שמתחילים לצפצף ולדבר קצת בבחינת ומעפר אמרתו תצפצף, עד שברחמיו יתברך המרבים נכמר לב העליון עד שממשיך משם דבורים חמים נגחלי אש כדי שיוכל לינק ולקבל מהתורה שפמשיכין

הצדיקים וכו' וכו'כ"ל".

דווקא על ידי ששותק וממתין, אזי נפתח לבו ופיו ויכול לשפוך שיחו לפני השם. עד כדי כך שמוהר"ן (שיחות הר"ן סי' רל"ב) הדריך אחד שהתקשה לדבר, לקבוע שעתיים ביום להתבודדות, שעה לשתיקה ושעה לדבור, וכך אמר:

"גבור אחד חגר מתניו לכבש חומה חזקה ואחר כך כשצא אל השער היה ארוג על השער מטה מקורי עכביש שפסחם השער וכי יש שטות מזה שיהיה חוזר ממלחמתו מחמת הסתימה של הקורי עכביש! [והנמשל מוכן] ואחר כך אמר לו: העקר הוא הדבור שעל ידי הדבור יכולין לכבש הכל ולנצח כל המלחמות ואמר: אף על פי שיוכלין להתבודד במחשבה אבל העקר הוא הדבור ומבאר הנמשל ממילא לענין מה שקשה על האדם לדבר לפני השם יתברך או לפני הצדיקים האמתיים מה שצלבנו וכל זה מחמת בוששה וכבדות שלו שאין לו עזרת דקדושה בודאי הוא שטות גדול כי הלא הוא רוצה לכבש בדבורו מלחמה חזקה שהוא מלחמת הצר ועכשיו כשהוא סמוך לדבר, ולכבש ולשבר חומות ולפתח שערים על ידי הדבור ובשכיל מניעה קלה מחלישות דעתו וכיצא, ימנע, חס ושלום מלדבר! כי הלא המניעה הזאת נחשבת לסתימה של קורי עכביש נגד החומות שרוצה לשבר בדבורו. גם ספר לי האיש הנ"ל שרבנו צוה לו שיהיה לו התבודדות שתי שעות ביום שעה אחת שאלף וישתוק ויזין עצמו לדבר, ויערף לבו לכו אחר כך דבר שעה אחת".

המלחמה אומנם חזקה, אבל אל ירח לבבך ואל תתייאש, והאמן שבודאי פעלת הרבה!

הנה אור עיני

כי טעמתי מעט הדבש הזה

ע"י עצה זו בוודאי יהיה נעשה איש כשר באמת

זאת בודאי יהיה נעשה איש כשר כראוי. כי כל מיני מחשבות שסיבב הפעל דבר בדעתו וכל מיני מניעות שמינעוהו כלם יספר לפני השם יתברך ויבקש מאתו רחמים ותחנונים על כל דבר שיעזרו להיות כראוי לאיש הישראלי ועל ידי אלו הדבורים קרבו להשם יתברך בהתקרבות גדול מאד:

[כוכבי אור ד']

ובאמצע השיחה לקחו אדמו"ר ז"ל בידי הקדושות סביב כתפיו וענה ואמר לו בזה הלשון: אין וייתער סע זייער גיט, אז מע רעט זיך אויס דאס הארץ פאר ה' יתברך, הינו אזוי וויא מע רעט זיך אויס פאר איין אמת'ן גיטן פריינט [ויותר מזה, זה טוב מאד אם משיחים את כל הלב לפני ה' יתברך כמו לפני חבר טוב אמת]. ומיד נכנסו אלו הדבורים בלבבו פאש בוערת ממש, והבין תכף שעל ידי עצה

המחדש בשובו

חדשות ועדכונים מהנעשה והנשמע

'אותך אבקש' עובר למתכונת שבועית!

ופרצת ימה וקדמה.... בסייעתא דשמיא אנשי בשורה אנו היום! הגיליון המבוקש עובר למתכונת שבועית! שבחו הטוב של גיליון נכבד זה אינו צריך לדיון ולדיונות, אחרי ששמעו הטוב נודף כבר למרחוק וכבר פקיע שמיא בכל היכלי התורה והשיבות. אם עד עכשיו הוכרחו המוני מבקשי ה' לחכות בגיליון עיניים להופעת הגיליון כל שבועיים, כדי להחיות את נפשם בגיליון הנפלא שכל כולו מלא וגדוש בדעת ועצות חיים, דברי אלוקים חיים הנובעים ממקור הקודש, להחיות צמאי חסד בטללי נוחם והתחזקות ולהישיר לבם ודרכם אליו ית'. הלא ע"ז יעידו אלפי ורבות הקוראים המחיים נפשם בכל שבועיים מחדש עם הפצעת הגיליון,

המחדש ומעורר לאהבתו וליראתו, ולכל עבודת ה' וחובת האדם בעולמו, הרי שמעתה בעזרתו יתברך יזכו מדי שבוע בשבוע לקבל את העלון המושקע מחייה הנפשות.

הדרישה והביקוש לכך גברו כל הזמן, וככל שחלף הזמן רק התברר יותר ויותר שזה רק שאלה של זמן... אחרי תקופה ארוכה של הרבה רצון ותפילות שהלכו והתגברו על כל הקשיים והמניעות הרבות, עד שאנו זוכים כהיום לבשר לציבור היקר את הבשורה המרנינה.

אילו פינו מלא שירה כים ולשונו רינה כהמון גליון, אין אנחנו יכולים להספיק להודות ולהלל על כל הניסים והנפלאות, הסייעתא דשמיא המופלאה המלוות את דרכנו מיום הראשון ועד עתה על כל צעד ושעל ממש ראינו ניסים וחסדים גלויים

ונפלאים. ועינינו תלויות בתפילה לפני שוכן במרומים שכמו ש'עד הנה עזרונו רחמיך ולא עזבו חסדך' כך גם 'אל תטשנו לנצח'. וחפץ ה' יצליח דרכנו להגדיל תורה ולהאדירה.

כפי שעניכם תחזנה מישירים השתנה לשבח המדור הראשון, כך סדר כמה מדורים שונו לתועלת הכלל, וכאן המקום לציין שאזונו כריות לשמוע על כל דבר הדרוש תיקון או חיזוק וכו' ואדרבה נשמח לשמוע כל תגובה שהיא, במייל a0799400036@gmail.com

וכן אחד שרואה שהגליון אינו מגיע לאזור מגוריו, ורוצה לזכות את הרבים, יכול לפנות לפל' 053.3116.547 ויהיה חלקו בין מזכי הרבים שאין חטא בא על ידם.

בשורה משמחת.

בשורה טובה! בסייעתא דשמיא בעקבות הביקוש הרב מתכוננים לפתיחת שבעה! חבורות חדשות ברחבי הארץ בערים דלהלן: אופקים, כרמיאל, עמנואל, ירושלים-בית ישראל, אחיסמך, ביתר, ובאלעד לבחורים.

אברך יקר הצטרף לדבר מצווה לחברין שזוכים כבר להתקבץ יחדיו מדי שבוע בשבוע להחיות נפשם מבארו הזך של רביה"ק להאיר את חייהם באור ובהירות.

פנה עכשיו לאחראי: 0583202299 ועולמך תראה בחיך!

המה מעידים

מפיהם ומפי כתבם של רבותינו זצוקללה"ה ויבדלחט"א

מרן החזון איש זצוקל"ה

ידוע ומפורסם ההתבטאות היחודית במינה שכתב מרן ז"ע להגאון החסיד רבי אלחנן ספקטור זצ"ל מענקי הדור הקודם ומגדולי חסידיו ברסלב ששימש כמגיה ומסדר לספרו 'החזון איש'.

במכתב אל רבי אלחנן כשהוא כותב לו על ענייני הגהת הספרים הוסיף החזון איש קטע בנימה אישית וכך כותב הוא לו "חזק בתורה וקנייניה ותהא דעתך נחה תמיד בחכמתך ולבך שמח בשעשועי התורה, ועיקר העבודה בשמחה כי באמת אין כל עצב למי שמכיר אור האורות של האמת ונשמת... תבינהו. הודש"ת מוכה לדברך ומה שנתחדש במדרשך. (קובץ אגרות חלק א' מכתב לו")

נוסח הפלאי מדבר בעד עצמו, וכידוע שאין בנמצא עוד בשום מקום כזה התבטאות 'אור האורות של האמת' זולת מגאון עוזנו מוהר"ת ז"ע"א על רביה"ק.

קרית בני הישיבות

נכספה'

אומן יע"ו

ראש השנה תשפ"ו

בן תורה יקר!

מחפש מקום מושלם לשהות בו באומן?

מקום מטופח ומאובזר בגשמיות.

אווירת התעלות והתרוממות מיוחדת.

גם כך מגיע שבוע של התרוממות,

חיות והתחדשות בעבודת ה', בדיבור ואהבת חברים.

שבוע של התעלות כפי שלא טעמת מימך...

(תברר אצל אלו שהיו שנה שעברה... אלו כבר נרשמו מזמן...)

והכוז' במחיר זול ומסובסד.

הודרו להבטיח את מקומך במתחם

'קריית בני הישיבות אומן ראש השנה תשפ"ו'.

התקשר עוד היום לקו נכספה 03.50.111.06

שלוות אומן ר"ה 5,4 (מענה אנושי)

להבטיח את מקומך בין המוני בני הישיבות שכבר

הבטיחו את מקומם במתחם המיועד.

בן תורה יקר! הוצאות העלון גדולים מאוד, בידך ההזדמנות להיות שותף בדבר הגדול הזה להחיות עם רב, לתרומות והנצחת פרנס פנה עכשיו לטלפון: 0533116547 ויהי חלקך בין מזכי הרבים שאין חטא בא על ידם.

פרנסי העלון פרשת בלק

זכויות העצומות של זכאי הרבים האדיר יעמדו לזכותם של נדיבי הלב שנטלו לעצמם מקח טוב, חלק והשתתפות בהוצאות הגדולות, ה"ה

הרה"ג החפץ בעילום שמו שליט"א זכות 500 גיליונות לרגל נישואי הבן

לתרומות פרנס פנה עכשיו לטלפון: 0533116547

לע"נ צביה ב"ר חיים בנימין ז"ל זכות 500 גיליונות לרגל יום פקודתה

הרה"ג ר' נועם ברנד שליט"א זכות 500 גיליונות לרגל נישואי הבן

רבי יחיאל יהודה חשין שליט"א זכות 500 גיליונות לרגל נישואי הבן

רבי זאב שוורץ שליט"א זכות 500 גיליונות לרגל הולדת הבן

יהא רעווא משמיא שיזכו לזכות רוב נחת וקדושה מכל יוצ"ח בנים ובני בנים ירא"ש עוסקים בתורה ובמצוות בדרכו הסלולה של רביה"ק ז"ע, והזיווגים יעלו יפה בכרם בית ישראל אמן ואמן.

ניתן לתרום דרך 'גדרים פלוס' ע"ש ע"ש איגוד בני הישיבות-נכספה, לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב ז"ע

© יו"ל ע"י ארגון 'נכספה' איגוד בני הישיבות הצועדים לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב ז"ע © להערות והארות ולתרומות: 05331.16547 או באימייל a0799400036@gmail.com